

CAO News 1

Horolezecký časopis severočeského regionu č.114

* WWW.VRCHOLKY.CZ * WWW.LEZEC.CZ * VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN * WWW.HORYINFO.CZ * WWW.HORYDOLY.CZ *

Ročník 11, číslo 114

-- Since 1999 --

Leden 2009

RADOST, KTERÁ
PŘETRVÁVÁ..

JOHN HUNT

„Řekl bych, že většina z nás, cítí sounáležitost s prostředím, ve kterém lezeme. Příjemný pocit je navíc umocňován obtížností cesty, kterou jsme si k dosažení vrcholu stěny nebo hory zvolili. A pak je tu ještě pouto přátelství, které vyvěrá ze vzájemné závislosti a společného prožívání zážitků. Jak stárneme, tohle bývá jedna z radostí, které přetrvávají...“

V tomto čísle

- ✓ Rudolf Zabilka – Sedření kůže
- ✓ Druhá výprava na Balkán
- ✓ 100 let lezení v Roklici
- ✓ Čermyho novoroční lezení
- ✓ Štědrodopolední Čima
- ✓ Loňská Tokáň, letošní Radvanec Josefa Klůse
- ✓ Boje o Horám zdary!
- ✓ Staré kruhy v Ostrově
- ✓ Vánoční Bořeň
- ✓ Mnoho nových cest
- ✓ Střípky od nás i ze světa
- ✓ a mnohé další...

Věž **Barbarina**, 28. prosince 2008. Dnes už jen jako přírodní památka.

Foto © 2008 Sponge

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

První letošní schůze začala malým OB po okolních hospodách. Celkem byly tři. Nakonec nás pustili do „naší“ Kocandy, kterou původně zadali silnějšímu zákazníkovi, ale ukázalo se, že tak silný zase není a vešli jsme se v pohodě i my.

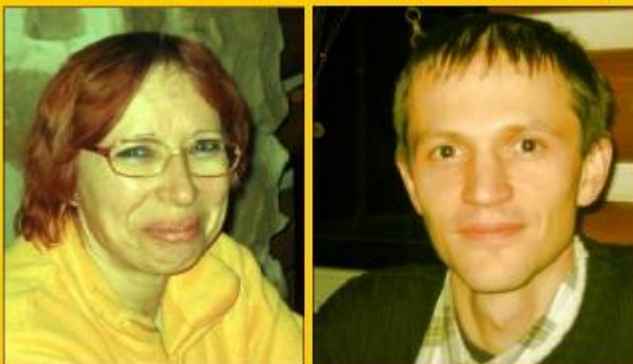
A to i přesto, že nás navštívilo hned několik milých hostů – **Pavla Koukolíčková, Radka Krumplová, Martin Červenka, František Hochwalder, František Žid** a další.

Program lednové schůze:

- Kdo to zatím nestihl, měl šanci si objednat u **Petra Jíchy** členské průkazy ČHS. Asi bude ještě jedno kolo, takže se případně ozvěte přímo Petrovi, platit je možno i bezhotovostně.
- Vyhodnocení roku 2008 jsme přesunuli na únor. Jednak se sešlo zatím jen málo výsledků a také jsme ztratili dost času vzájemným hledáním. Kdo tedy ještě výsledky neodevzdal, neodkládejte to!
- Novými dvěma členy klubu CAO Děčín se stali **Hanka Mrkvičková** a **Dušan Myk Koštejn**. Vítejte v našich řadách!
- Nejbližší akce. Bylo toho celkem dost: Bělský Everest, Úštěcký bivak, Zlatý cepín, Jizerský člověk, Kréta s HO LOKO Teplice a další. K tomu ještě nějaké ty individuální akce (běžky, jeskyně, kola, ledy)..
- Nová trika, mikiny, slipy, kalhotky.. Pomoc s realizací jejich nového designu přislíbil **Pavel Randák**, takže teď už to špatně dopadnout vlastně ani nemůže.
- **Různé:** Kniha Horolezecké generace - objednávky, doplněný dotisk průvodce na Tisou, Rájec a Sněžník, nové věže v Bělé, nové cesty, HZ, co „kdy kde kdo“, fotky ze závěru roku, povídání o rybolovu, lezení v Anglii atd..

★ Noví členové CAO Děčín ★

Hana Mrkvičková a Dušan Koštejn

Horám zdar!

Foto © 2008 *Sponge*

Sedření kůže na Tyršovu věž

Opis z lezeckého deníku..

Rudolf Zabilka
1946 - 1967

*Život sám je nebezpečný,
neboť každý umře. Tedy
nemáme se čeho bát.*

Sedření kůže VIIIc

**Rudolf Zabilka,
Berndt Peschke,
Vladislav Kňava**

Neděle, 29. května 1966

Dnes se vracím domů celkem brzo; je půl čtvrté odpoledne, když jsem doma. Na tu chvíli, co jsme byli ve Žlebu jsme udělali ale pořádně práce.

Původní plán, jet do Prachova, ztroskotat na hnusném počasí. Když jsem se v neděli ráno probudil, byla úplně modrá obloha. Rychle jsem doběhl k Dolfovi a hodinu potom jsme už ujížděli k Vojtěchu. První zastávka byla na Želvě, ale pro příliš chladné počasí jsme nešli na Renatinu stěnu a půl hodiny potom stáli u Tyršovy věže. Rozděláme ty kouty, řekli jsme si.

Příprava je stejně důležitá, jako vlastní lezení. Správně se navázat přímo na lano dračí smyčkou, sebou maximum materiálu, který bude potřeba a připravit kovárnou, pro zavrtání a zatlučení prvního kruhu..

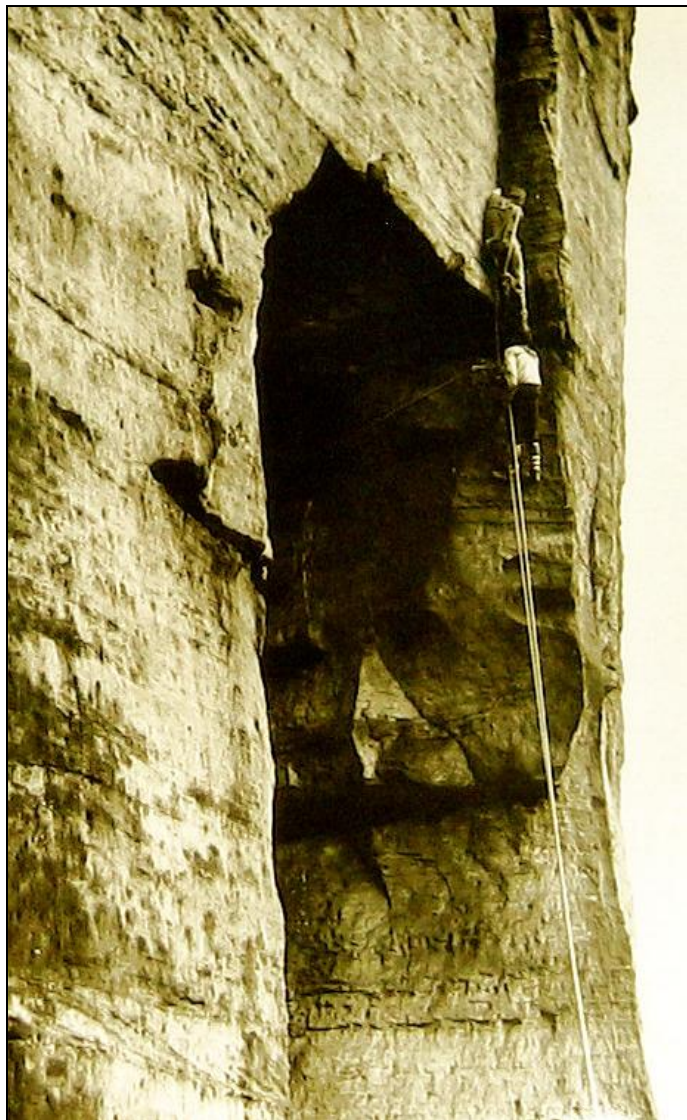
Když jsme připravili veškerý materiál, nalezl jsem do obrovského koutu a za pozorného jištění Pepíka jdu první metry. Hned asi pět metrů nad zemí dávám smyčku a rozporem pokračuji dalších 5 metrů ke druhé smyčce. Pak stěnovým lezením získávám dalších deset metrů a dosti těžkým rozporem se dostávám do zúženého místa. Pomaličku získávám další metry až do koutu zhruba osm metrů pod obrovskou střechnu, která uzavírá kout.

Dávám si dvě dobré smyčky a dobírám batoh s materiálem a potom Dolfu.

Další cesta nade mnou vypadá obrovsky. Celkem nepatrná pasáž, která zdola vypadala na pár kroků, se rozrostla do deseti metrového stěnového úseku.

Beru si množství materiálu a odlézám nad Pepíka. Několika rozporovými kroky se dostávám nad Dolfu. Ve velmi pěkné skále a exposici dávám hodiny. Pak popolezu až těsně pod střechnu a smolím uzel. Teď kus traverzu doprava a naráz se dostávám do velmi měkké skály tvrdosti perníku. Dávám ještě

jednu perlonku a vracím se kus dolů. Po krátkém odpočinku nalézám o něco níže do traversu a stavím se na stupu. Pode mnou už je střecha a třicet metrů absolutního vzduchu. Senzace!

Z prvovýstupu neexistuje ani jediný snímek. Toto je záběr až z prvního opakování. V deníku si u této fotografie Ruda poznamenal: „První přelez cesty století. Pacienty u prvního kruhu jsou **L.Meier** a **M.Černý**“.

Chvilku přešlapuji, pak za ohýbající se žebro opatrně přecházím doprava, v rajbuňku dělám velmi choulostivý krok a stavím se na hraně. Jsem pod sokolíkem. V úžasné expozici dávám tři smyčky, dobírám kladivo a kruh a v celkem dobrém postavení vrtám kruh. Během půl hodiny jej mám odpovědně zadělaný, dělám trochu pořádek v okolí a pak dobírám.

Pepík není dnes zrovna ve formě, následkem čehož vyplývá poslední kalorie. Když sedí konečně u mě u kruhu, je silově dost vysílený, takže i slanit vzduchem dolů je velkým problémem. Rozděláváme obě čtyřcítky a Dolfu dolů raději jistím. Pak těch 30 metrů vzduchem až na zem sjíždím sám.

Začíná pršet, tak balíme věci a jdeme pomalu ke Skříní. Tady trávíme hlavně povídáním asi dvě hodiny, pak balíme a jdeme nazpátek k mašině.

Sobota, 4. června 1966

To ráno jsme přijeli do bivaku s Berndtem a našli tam opuštěného Karla Štěpku. Jeli jsme si pak vyřídit nějaké věci do Děčina a vrátili se až v 11 hodin. Karlík šel s Berndtem na

Expo-65, kde pověsili pytel a až odpoledne jsme šli společně k Tyršově věži na ty naše kouty. Protože Berndt byl líný ani šakal, nastoupil jsem na to pouze s Karlem, s úmyslem dát druhý kruh.

Dobral jsem jako poprvé pod převisem a s respektem přešel vzdušný travers nad propastí ke kruhu. Při pohledu do sokolíka nad námi jsme měli největší chuť slanit odsud pryč.

Když jsem se trochu morálně uklidnil, nalezl jsem rychlým tempem do sokola. Zpočátku v něm velmi dobře klemovala ruka, ale později jsem to už musel vzít opravdu na sokola a to bylo perné. Vybojoval jsem takto asi šest metrů a trochu se postavil. Dal jsem šestku a šel sokolem až na jeho konec. Tady šla ještě jedna desítka a pak už lehce traversuji doprava na balkón pod druhý kout. Ten vypadal otřesně! Převíslý a hladký ani sklo. Rozhodl jsem se tedy, že dám druhý kruh co nejvýše a zajistil se za čtyři pochybné smyčky.

Trochu jsem balkón vyčistil, shodil dolů pár šutrů a pak dobral Karla.

Jenomže odlez z balkónu do kouta byl opravdu otřesný. Z ďábelského rozkroku jsem se extrémním krokem dostal k chytu, v zoufalé pozici dal smyčku za volný balvan a vrátil se dolů ke Karlovi.

Po chvilce odpočinku jsem zpátky u pochybné smyčky. Velmi těžký krok v sokolíku a pak už jakž takž stojím a rozhlížím se. Vpravo ode mne jsou lištovité odšlapy, a tak rychle získávám smyčku za smyčkou. Pak objevuji nádherné chyty, které nejsou ze zdola vůbec vidět a za chvíli jsem na konci sokolíka. Bez kruhu!

Jedním krokem se dostávám přes převis a jsem na široké římsce v horní části obří stěny. Mám už od kruhu skoro 20 metrů za sebou. Teď je nade mnou spára, která se asi po šesti metrech ztrácí ve stěně. Jdu jí až na konec, rychle dobírám vercajk a dávám kruh. Je mi pekelné horko.

Asi po půlhodině mám všechno hotovo. Přípravuji si slanění a jedu dolů ke Karlovi.

Protože krok nad balkónem je velmi těžký a smyčky nestojí za nic, dáváme s Karlem na balkóně druhý kruh. Cesta teď má tři kruhy.

Pak připravujeme slanění a na dvou pětacítyčcítkách jedeme dolů, akorát na zem.

Tady už na nás čeká **Jarda Uher, Ládík Kňava** a **Vašek Šírl**. Balíme vercajk a jdeme do bivaku.

Za vynikající společnosti trávíme věcu. Dnes byl velký den – Renatina stěna má už osm výstupů a první přelezení má i Stínová cesta..

Neděle, 5. června 1966

Ráno jdeme s Berndtem do Belvederu rozloučit se s **Wolfem Schefflerem**. Zatím **Karel Bělina** s plzeňákama (**Lubošem Pekárkem** a **Ladislavem Novým**. Pozn. redakce) přelézá Matematickou cestu – mají druhý výstup.

Jdeme se podívat k Růžové věži, kde Vašek zkouší mojí zeď. V dírách to ale vzdává a vzápětí po něm vzdá i další družstvo plzeňáků.

Jedeme nazpět k Vojtěchu, kde Vládík padá deset metrů na Kočičí stěně a končí.

Posílení před dalším útokem.

Až ve 12 hodin bereme nádoby a jdeme na Tyršovu zeď. Štěpka má pochroumané ruce, a tak na to jdu s Láďou a Berndtem. Ten to bere jako první až ke druhému kruhu na balkón, tak mám možnost si vychutnat tu úžasnou expozici. Dobíráme Ládíka a já nalézám k prvnímu těžkému kroku nad balkónem. Jde mi to podstatně líp, než včera, a tak jsem za čtvrt hodiny u třetího kruhu. Dobírám Berndta a pak nalézám do závěrečné, asi 20 metrů vysoké, stěny. Moc sil už mi nezbyvá, proto hodně pospíchám. Stěna je dost převislá a jsou v ní daleko menší chyty, než jsem myslel.

Jdu asi pět metrů nad kruh pod vhloubení. Vysokým sokolíkovým krokem se stavím ve žlábků a jdu doprava šikmo ke hraně. Nejde ani jedna smyčka a sil kvapem ubývá. Dlouho se rozmýšlím, jestli to mám jít doleva, přímo nebo doprava a ztrácím tak další síly. Nakonec volím poslední směr a jdu doprava ke hraně.

Výlez je čistě rajbuňkový. Začínám už zmatkovat. Ještě jednou zabujuji a konečně stojím na široké polici. Je to hotové. Lezu ještě zbývajících 10 metrů lehčím terénem na vrchol. Zajišťuji se za břízu a nad převisem dobírám kluky.

Oba pod vrcholem klejí, Ládík nahoře už jen sprostě nadává. Berndt je z toho na větvi, má řeči o „majstrwegách“ a mluví cosi o reklamě a telegramech. Tvrdí, že je to nejhezčí cesta ve Žlebu a celkem s ním i souhlasím.

Pak už jen zapisujeme první výstup Sedření kůže VIIc a slézáme dolů..

Foto © deníky Rudolfa Zabilky

Druhá výprava na Balkán

Střípky z deníku

Daniel Hözl
CAO Děčín

Začátkem září loňského roku jsme znovu absolvovali dvacetí čtyř hodinovou cestu autobusem do Bulharska, tentokrát s dámským doprovodem. Cílem naší cesty byla opět známá vápencová aréna Vracata.

Lezení pod ostrým bulharským sluncem se vydařilo. Podle plánu jsme lezli združené hrany obtížnosti 3 až 6- na parádních skalních zubech o výšce 110 až 300 metrů.

První délky všech vylezených cest byly slušně jištěny borháký, ale v dalších metrech vápna jsme si už užívali práci s vlastním jištěním a cvakáním starých skob.

Naše dámy byly během lezení obdivovány dalekohledy početným osazenstvem nedalekého kempu a horského chátrajícího hotýlku a to díky setkání bulharských speleologů a současně hostů využívajících bulharské svátky, protože jinak se Bulhaři do dlouhých nejištěných cest vůbec nehrnou. Spíš dávají přednost jištěným sportovním cestám nebo jen prvním délkám v těch vícedélkových. I tak jsme za celý náš pobyt ve skalách potkali pouze dvě lanová družstva. A jeskyňáři si žili svým vlastním životem.

Naplánované objevování dalších oblastí Lakatniku a Čepišek jsme zamítli kvůli vražedným teplotám. Přesun místní dopravou do horské oblasti Rila za turistiku, už byl přijatelnější.

Zde je alespoň několik střípků z deníků účastníků, pro dokreslení naší balkánské výpravy:

Pavla

Zajímaly mě památky, příroda a místní kuchyně. Vše nalezeno..

Ondra

Hlavně desinfikovat! Ta zlatá rakije je nad zlato..

Raduza

Ráno nastupujeme do nějaké svinské cesty. Pavla mě první délku povzbuzuje. Pak už sem jí celý den neviděla, ani neslyšela. Sepišu to a dám všem vědět, jaký to tady je..

Foto © archiv autora a CNS

100 let lezení v Roklici

report z novoročního lezení

Lád'a Vörös
HO Bořeň Bílina

Je 31. prosince 2008, 19 hodin večer. Stále mi hloubá v hlavě červík nasazený od **Karla Bělina** a **Pavla Prince**, navštívit údolí Roklice a Loubenského potoka a udělat jubilejní výstupy ke 100. výročí vylezení tří významných vrcholů. Jedná se o věže Vosu, Zlého bratra a Větrnou díru. Následné vytočení Karlovo čísla bylo dílem okamžiku. Radost linoucí se ze sluchátka nebrala konce. Tak tedy brzy ráno vyrážíme směr Česká Lípa. Když píšu ráno, tak myslím skoro jak na šachtu (v 6 hod). Vstát v tento čas po veselém Silvestru bylo opravdu náročné..

Budíček proběhl skoro bez řeči. Pavel dorazil s lehkým zpožděním. Ještě vyzvednout Ivánka a jedeme směr Zubrnice, Lovečkovice, Ústěck. Kvůli této trase proběhla ve vymrzlé kabině vozu lehká slovní přestřelka.. Za Zubrnice předjíždíme oranžovou Škodovku s nápisem Bergführer. Alespoň tam budeme dříve, jak Karel.

V 7.30 hod jsme na místě srazu u první vodárny. Karel dorazil ani ne po pěti minutách. Rychlé pozdravení, ťuknutí k novému roku čajíčkem z termosky, batohy na záda a rychle šup do svahu, naproti vodárně, k Vose. Počasí je ideální -6°C a po sněhu ani památky. Skála úplně suchá a pěkně vymrzlá. Karel dokonce tvrdil, že hřeje, ale opravdu nehřála!

Stará cesta na Vosu v podání Ivánka byla rychlovka. Všichni nahoru a ještě vylézt Jihozápadní hranu za V. Ta má také 100 let výročí. Pavel se rychle navázal na lano a už provazuje skoro pod vrcholem hodinky, co stěží udrží smyčku s karabinou. Ještě vrcholové foto a hurá na Zlého Bratra, dominantu oblasti. Toho nám nesmí nikdo vybrat!

Na vrcholu Vosy. Je 1. ledna 2009, 8:20 hodin ráno..

Karel pospíchal jak o život. Než jsme dorazili pod Zlého bratra, tak už byl navázaný a sápal se na hranu Staré cesty za

V. Neuplynula ani minuta a slyším jen ostrý povel „zruš“. Seděl u kruhu.

Přátelství na laně – **Karel Bělina** a **Pavel Princ** u kruhu Staré cesty na Zlého bratra, prvně vylezené v roce 1909...

Navzájem jsme se dobrali na balkónek, který mezitím Karel opustil, naštěstí směrem vzhůru. Strčil své pracky do spáry a jel jako stroj. Vždyť spára je jeden velký chyt.. Z vrcholku se ozvalo tiché zvolání „máme to“!

Těsně pod vrcholem Zlého bratra, asi nejznámější a nejkrásnější věže v Roklickém údolí. **Ernst Lunge** se svými spolezci byli první, kdo stanuli na jeho vrcholu. Stalo se tak v roce 1909.

Fofrem všichni nahoru, kde probíhalo zapisování a focení. Franta vyprávěl velmi veselé historky ze 60. let, při znovuobjevování zapomenuté Roklice.

Ještě nám chyběl poslední vrchol, a to Větrná díra. Proč všechny ty věže musí být ve svahu? To fakt netuším.

Navazuji se na lano a Karel už hlásí „jistím Láďo“. Musel jsem se smát jeho radosti, která mu po celou dobu zářila z očí. Tak se kouká jen malé děcko do hračkárny o vánocích.

Zdolat Starou cestu za II, dokonce i s dodaným kruhem, bylo dílem okamžiku. První kroky vedly samozřejmě ke knížce - byli jsme tam první po třech měsících. Opět radost - máme poslední roklický 100letý vrchol.

Vyfoťil jsem ještě pár fotek na vrcholu a už se všichni dohromady radostně poplácáváme. Slanit, proběhnout zbylé věže v okolí a vyžrat pár dalších Berg heilů 2009, byla už jenom milá povinnost..

Tak na tuhle fotografii jsem hrdý – nazval bych ji „já a lezecké legendy“. Zleva František Žid, Karel Bělina a moje maličkost..

Perfektní den jsme zakončili v restauraci u Doušů v Kravařích, nad kusem svíčkové a výborným pivečkem. Karel si svou porci velmi dobře hlídal a maso se mu neztratilo..

Složení výpravy:

Lád'a Vörös, Karel Bělina, Franta Žid, Pavel Inri Princ
a Ivan Robot Zaján.

Foto © 2009 Ladislav Vörös

Novoroční lezení

aneb Berg heil 2009

Martin Čermy Čermák

Skalka u České Lípy

Původně se mi na Nový rok nikam nechtělo, navíc mě lehce bolela hlava. Ale když jsem se po ránu, tak jako každý den, podíval na internetu na Lezce, zrovna se někdo v diskusi ptal, jaký kdo už stihl dát Berg heil. Hned mě to trochu namotivovalo, a když vidím, že i počasí je celkem dobré, vyrazím po ranním čajíku do skal.

Naštěstí v okolí domova mám dost oblastí na výběr. Volba nakonec padá na Měsíční údolí a Stranné.

Po dvoukilometrové procházce dorážím do „Měsíčňáku“. Tady bych nejdříve rád zkusil jeden menší boulder projektík.

Byl jsem tu už před pár dny a tenhle nestihl. Jedná se o asi čtyřmetrovou, oblou hranu s nejtěžším místem nahoře, kde se držíte oblin a pravou nohu dáváte až k ruce. Pak dlouhým šáhem už do dobrých chytů a dolez na vršek. Tření je dnes výborné, tak to hned pouští. Název dávám Ledárna a klasa asi 6C.

Pak pokračuji podél pásu skal, až mi do oka padá malá věž (nebo spíš větší balvan) – Sasanka. Koukám na levou náhorní hranu. Podle průvodce by tam nemělo nic vést, je to jasná výzva. Vybíhám Starou cestou I na vršek a trochu si očistuji výlez.

Hrana je vysoká asi šest metrů a pouští nahoru kupodivu lehce, akorát ten mráz by nemusel být. Ve vrcholovce se dozvídám, že tudy ještě skutečně nikdo nelezl a navíc poslední zápis (od Henkeho) je z roku 2005. Jo, jo, Dubský skály jsou velký a na některý zapadlý věžky se jen tak nikdo nedostane. Takže mám první Hore zdar a hned i prváč - Novoroční V.

Přesunuji se okolo boulderbloků Axterix a Obelix do skal u Stranného. Hned zkraje vylezu na menší věž Oblázek cestou Nejkratší za V a zapíšu druhý HZ. Slezám jedničkovým komínkem. Pak vylezu Starou cestou na Snoubenku a mám další HZ..

Na vedlejší věž Družičku lezu bouldrovou cestu Pajdava hrana IV. Zapišu se a chystám se udělat přeskok zpět na masiv, ale vrcholky sou dost namrzlý a nerad bych uklouz. Za sucha je to jednoduchý, ale teď se nějak bojím. Radši slezám stejnou cestou, ještě že ty cesty dobře znám.

Po návratu na pevnou zem pokračuju pod dominantu této oblasti - Litoměřickou věž. Rád bych ji vylezl nejlehčí Starou cestou za II, ale když vidím na stěnách komína led, vůbec se mi do toho nechce. Nemám sebou lano a to by znamenalo opět slezát, tak na to kašlu. Navíc si vzpomínám, jak jsem tady asi před 12 - 14 lety zachraňoval jednoho borce z Litoměřic. Jmenoval se **Richard Krčmář**.

Taky chtěl mít tehdy první zápis v roce. Když však bez lana a v podobných mrazech vylezl na tuto věž, zjistil že nedokáže slézt dolů. Ještěže měl dole přítelkyni, která hned jela do nedalekých Blíževedel shánět někoho, kdo by jejího Říšu z věže sundal. Nakonec se dostala ke mně.

Když jsem dolehl nahoru, tak první, na co se Říša ptal, bylo jestli nemám cigáro. No, jako nekuřák jsem samozřejmě neměl. Byl po těch asi třech hodinách na vrcholu už pěkně ztuhlej, ale nakonec to pro něj dopadlo dobře. Akorát že tenkrát slíbil nějakou tekutou odměnu, ale asi na to nějak zapomněl..

Z toho plyne, že lano do výbavy sólolezce rozhodně patří.

To tedy bylo moje letošní první lezení. Celkem čtyři Hore zdary, jeden prvovýstup a jeden nový boulder. To zas není tak úplně špatný, né?!

Foto © archiv autora a CNS

Štědrodopolední ústecká Čima

aneb o jedné horolezecké tradici ústeckých lezců

Stanislav Beny Beneš
HOSPUL

Ta k jako mnoho let předtím, je datum 24. prosince dopoledne výrazně označen, již mnoho týdnů dopředu, v kalendáři.

Tak jako mnoho let předtím, do malého báglu nasypeme lano, sedák a pár ostatních horo-drobností.

A tak jako mnoho let předtím, vyrazíme na Štědrý den ráno směr výrazná skalní dominanta, vypínající se nad ústeckou částí Brná, tedy na ČIMU.

Tak jako několik posledních let, kdy (už) nebývá sníh a mráz, stoupáme blátivým příkrým lesním svahem vzhůru.

Tak jako několik posledních let, v náhorce narazíme na bivak.

Tak jako několik posledních let, tak i letos z něho vykukuje dobře vyspalý a rozesmátý **Albert Bertí Drahoš** a jeho dva parťáci.

Ano, jsme na správném místě ve správný čas!

Tradiční horolezecko-společenské dostaveníčko ústeckých i okolních horolezců, horolezkyň, horolezčat a jejich horolezeckých psíků až Maxipsů.

Letošní (téměř) přesný počet – 54 osob, z toho 26 členů HOSPUL – UL, psy v to nepočítaje.

Na ČIMU, ač je to dneska vzhledem k panujícímu počasí dobrá mokrá klouzačka, neboť od časného rána prší, se útočí téměř ze všech stran.

Počínaje náhorní koutovou Starou cestou IV, včetně ostatních „náhorek“, přes Západní hranu III, až po dlouhé údolky – klasifikace V a výše.

Údolky jsou doménou mladších borců, jednu údolku vyvádí již vzpomínaný Bertí, vedle pracuje **Honza Leníček** (na snímku vpravo).

Ti dříve narození mají také své oblíbené cesty, např. **Tonda Zíma**, asi pravděpodobně nejvzdálenější (Roudnice n.L.) a současně druhý nejstarší dnešní účastník (téměř 75 let) se zakousl do Západní hrany.

Ani něžná pohlaví nezůstávají pozadu – **Renata Louková** to vytáhla vybranou cestu až nahoru a teď dobírá své rodiče.

Vlevo **Tonda Zíma** dolézá Západní hranu, vpravo dobírá své rodiče **Renata Louková**

Na vrcholu to začíná nějak houstnout, VK se utěšeně plní dalšími a dalšími podpisy, proto dáme vrcholový snímek a slaněním uvolníme místo dalším.

Zleva **Antonín Zíma**, **Ota Louka**, **Jirka Musil** a vzadu, otočený zády, **Emma Eminger**..

Na náhorní straně je společenská konverzace v plném proudu, podává se vánoční cukroví všeho druhu a teplé nápoje všech možných vůní.

Takže po návratu domů výrazně označíme tento den v kalendáři příštího roku a můžeme se těšit na další, tentokrát již 38. ROČNÍK!!

A závěrem něco málo z historie této HOSPULácké akce:

První ročník „strojení stromku na ČIMĚ“ se konal 24.12.1972 (akce horolezeckého klubu TJ SPARTAK Ústí n. Labem).

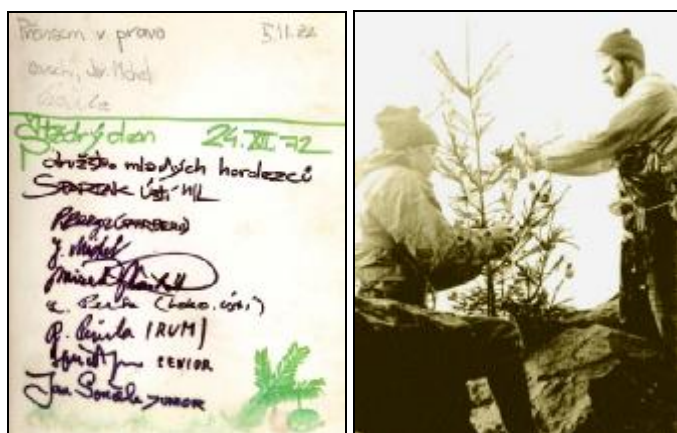
Vánoční stromek (vždy přinesený sebou) se strožil na vrcholu dalších cca 18 let!

Od roku 1982 se horolezci přejmenovali na HOSPUL, tj. Horolezecký oddíl Spartak Ústí n.L.

V květnu 1983 **Míra Rada** (HOSPUL) kromě osazení nového „slačáku“ (slouží tam dodnes), osadil do příčného vrcholového sedélka borovičku, včetně pěti kbelíků hlíny!

Bohužel, ani druhá jím vysazená borovička suchem nevydržela na vrcholu, tak jako nevydrželo – až do dnešních dní – již tradiční „STROJENÍ STROMKU NA VRCHOLU“...

Vlevo zápis ve vrcholové knize z historicky prvního strojení stromku na Čimě o vánocích 1972. Vpravo o deset let později stroj na vrcholu Čimy vánoční stromek **Míra Rada** (vlevo) a **Kukačka ml.**

Foto © archiv Stanislava Beneše

Loňská Tokáň, letošní Radvanec

Úspěšné ukončení starého a zahájení nového roku

Josef Klůs
CAO Děčín

V rámcích povánočního odšpekování jsem se rozhodl, vyrazit někam ven. Má spolulezkyňe Hanka byla bohužel pracovně vytížená, ale naštěstí se mi ozval dlouholetý kamarád Tomáš z Prahy. Právě se vracel z Drážďan a co že prý zrovna dělám.

„Teď, když jsi mi zavolaal“, pravím, „spolu zítra razíme na Tokáň, provést inspekci na Rysa“..

Ráno 26. prosince bereme kola, bágly, rukavice, kulichy narážíme až na nos a hurá na Tokáň. Rys je věž, kterou jsem udělal v roce 1997. Ale Tokáň není Anglický parčík! Na Rysovi jsem byl naposledy v roce 2003 a samozřejmě, že začal orienták.

Nastoupili jsme do úplně jiné rokle a po náročném výstupu na hřeben, jsem musel zahanbeně přiznat Tomovi, že jsme úplně někde jinde.

Na druhý pokus už se podařilo a my stojíme pod Rysem. Přepadla nás chvíle napětí – zdá se nám, že vrcholová krabice chybí. Všude leží pokácené a poházené vejmutovky a nám

pracují nervy, zda v rámci ozdravování parku nevyčistili strážci i naši věž.

Nastupuji do komínu Staré cesty. Příjemný pocit z lezení a.. hurá! Všechno je v pořádku a kniha na svém místě. Když doberu Toma, otvíráme s napětím vrcholovou knížku. Máme po dvou letech Horám zdar! Radost mi dělá, že jsou zde vylezeny další nové cesty a dokonce jeden přeskok od **Davidy Nehasila**..

- 2009 -

Na Nový rok 1. ledna 2009 razím tentokrát už s Hankou do Radvance. Chceme zkusit vylézt na Škuner a dát na téhle nepřehlédnutelné věži Horám zdar. Mrzne až praští. Málem zamrzám ve spáře, ale zaberlil jsem a máme to! Během jediného týdne jsme zmáklí dva Horám zdary ve dvou ročnících, a to nám udělalo dobře.

Vlevo Škuner, vpravo Pirát. Dvě osamělé věže na malém návrší byvávaly ukryté v hlubokém lese. Nyní působí přímo impozantně..

Protože toho ještě nemáme dost, hned další den vyrážíme k Dolskému mlýnu. Po kratším orientáku vylézáme pěkný trojkový komín na Mlýnský kámen a dobře jsme udělali. V Chříbské teď leží 30 cm sněhu a my máme na delší dobu po ptákách.

Kdo na nový rok zaváhal, bude si nyní muset počkat..

Foto © 2008-2009 Josef Klůs

Boje o HORÁM ZDAR 2009!

Zákulisí letošních snah o novoroční vrcholy.

Pár slov úvodem. Ne každému se tradice zapisování „Horám zdarů“ do vrcholových knížek musí líbit. Někomu může připadat zbytečná, někdo může mít obavy, aby se neponičila skála. Vždycky to bude záviset na lidech a jejich přístupu k věci. Rozumném přístupu.

Tradice prvních výstupů v novém roce, nebude o moc mladší, nežli vlastní historie dobývání vrcholů. V archívech o tom nalezneme dostatek důkazů.

I na pískovcové věže se v zimě vždy lezlo. Nikdy ale nelezme tam, kde je to pravidly zakázané a nikdy, je-li skála mokrá. V ostatních případech se snad shodneme, že leckdy může být skála v zimě sušší, jak v parném létě..

Jak tedy vypadaly první dny roku 2009 ve skalách:

Pravý břeh Labe: Něco naznačil **Jarda Kukla** z Rot Sportu: „Dne 1.1. poněkud prořídla možnost Horám zdarů 2009 od Mnicha až po Suchou Kamenici, včetně Strážce Dolního Žlebu..“. Jiné zprávy zatím nemáme, ale vzhledem k téměř ideálnímu počasí na Nový rok, se dá předpokládat, že mnoho vrcholů bez povšimnutí nezůstalo.

Levý břeh Labe: Na královnu mezi labskými věžemi Jeptišku, vylezl **Michal Burda** cestou Bumerang! **Pavel Pavouk Černý** vyfoukl domorodcům Pivní kámen a Kupku, víc nestihl – přijel na kole a na pažbě měl již dalších 17 zářezů. Něco určité oblezl **Zdeněk Vaishar**, ale víc se zatím opravdu neví..

Ostrov: Jen spekulujeme, ale tohle je oblíbená destinace HZ **Karla Běliny** a **Michala Železného**.

Tisá + Rájec: **Petr Jícha** napsal: „...no, něco už bylo v Tisé i v Rájci vyzobaný, ale něco jsme dali. Významnější věže v Rájci budou asi ještě pro tento rok panenské. Vrcholky byly totiž totálně omrzlý..“ Na Afriku letos zapomněli Tepličáci (asi někde lítaj), tak se stala snadnou kořistí **brří Dunovských** (na snímku).

Bělá: Na dotaz, co na nový rok vylezl, odpověděl **Pavel Černý** matematickým vzorcem: „1.1. – 17 x HZ Bělá + 2 x Labák“.

Blíževedly: Snoubenku, Družičku, Oblázek a Sasanku v Měsíčním údolí ošetřil **Martin Čermák**.

Roklice: Vše podstatné víte z článku Ládi Vöröse, takže jen zrekapitulujme – celkem 6 bergheilů a 3 jubilejní výstupy na počest 100. výročí (**Láďa Vörös**, **Pavel Princ**, **Ivan Zaján**, **Karel Bělina** a **František Žid**). PS pro štouraly: Bylo -6°C , absolutně suchá skála bez jediné sněhové vločky či kapky ledu..

Ptačí stěny: **Pavel Ranpa Randák** poslal foto a napsal:

„...hlásím propadnutí obskurní tradici a s tím tedy i první Horezdary. Na Ptačích stěnách nás s Míšou pustila v jednu hodinu Nového roku, za dramatických povětrnostních podmínek (-7°C , vítr, 2 cm námrazy, tma), Náhorní cesta na Frantovu věž a o hodinu později, za povětrnostních podmínek o poznání lepších (-7°C , bezvětří, bez námrazy, ale stále tma), AW na Honzovu věž. Před tím, mezi tím a potom fojr na oblíbeném místě, i na buřta se dostalo..“

Studený masiv: Jen o šest minut se oproti loňsku zpozdl **František Žid**: SMS „1.1.2009, čas 00:26, HZ Studený masiv..“

Tašov: Svou „domovinu“ si pohlídal **Tomáš Groh** (ale jen těsně před Ranpou a Martinem).

Čima, Budov, MVV a jiné kwaky: Na Čimu de la Brná si vyběhli **František Ajgrman** a **Koutník**, oba z HOSPULU; **Standa Beneš** hlásí: „Letos to u mě bylo slabý, protože na Nový rok mladý borci jen chlastaj a se... na to a starý borci jen se... na to - prej je zima (!?). Sehnal jsem jen **Milana Týceho** na Dětský masív (nad Svádovem směrem Budov), tak jsme vytáhli celkem tři trojkový cesty, tradičně opekli buřtíky a on se odebral s čajem opět do kanafasu!“, **Chára** se ráno ujistil, že mu nikdo nevlezl na MVV, později přidal Věž a Stěnu Sporného potoka a chataři Tomovi ještě ometl Havraní věž u Velké Javorské; ve Vysoké Lípě něco ukořistila dvojice **David Nehasil & Ilona Škállová**; Baba nad Neštěmicemi alias Wesselstein padla 12.1. Velikonoční cestou dvojici **Martinu** a **Ranpovi**. „Škatule mírně zdevastovaná, kniha OK, bez tužky, dali jsme propisku. Skalku (opět) začíná pohlcovat příroda, v létě v lehčích cestách asi divočina. Btw. první zápis po loňském HZ Karla Běliny.“

Zatím se moc neví: Jetřichovice, Bandstein, Vrabinec, Bořeň, Mlynářův kámen..

A na závěr jedno smutné výročí: Před sto lety, 3. ledna 1909, utrpěl při lezení v Rathenu smrtelný úraz známý prvovýstupce **Paul Löschner**. Chtěl napsat na rathenských Kachnách novoroční Berg heil? To už se můžeme jenom dohadovat..

Tak hlavně opatrně!!

Foto © archiv **Lukáše Chalupického**, **Míry Dunovského** a **Pavla Randáka**

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Ostrov

Černý bivak – Pročišťování energie VIIb

18.10.2008

Karel Bělina, Jan Nebeský

Od západu ze svahu traverz po římse k velkým hodinám. Stěnou přes 1. a 2. kruh ke 3. kruhu. Stěnou šikmo vpravo k hodinám, výše trhlinou (smyčka) na vrchol.

Černá stěna – Tep země V

18.10.2008

Karel Bělina, Alžběta Martínková, Jan Nebeský

Středem stěny pravě poloviny sokolíkem a výše doprava na balkónek. Vlevo stěnou na podvrcholovou polici. Vpravo při hraně na vrchol.

Černá stěna (pravá část) – Utajené lži V

2.11.2008

Karel Bělina, Světlana Pavlátová

Od hodin na Táborské cestě vzhůru a doleva do široké spáry v západní stěně. Spárou na podvrcholovou polici. Hranou dále na vrchol.

Věž u cesty – Křižovatka snů VII

15.11.2008

Karel Bělina, Soňa Bártlová, Matěj Kocourek

Vlevo od údolní spáry přes díry a šikmou trhlinou ke kruhu. Stěnou a v závěru údolní spárou krátce na vrchol.

Březová věž – Hrana chřestýše VI

19.10.2008

Jan Nebeský, Karel Bělina, Přemysl Svinařík

Převíslou jihozápadní hranou na vrchol.

Březová věž – Údolní hrana V

19.10.2008

Karel Bělina, Jan Nebeský, Přemysl Svinařík

Východní údolní hranou přes kruh na vrchol.

Březová věž – SZ hrana III

2.11.2008

Karel Bělina, Světlana Pavlátová

Ze sedla hranou přímo na vrchol.

Fróna – Trnová koruna V

24.10.2008

Karel Bělina, Pavel Henke, Vítězslav Czan, Ivonne Kradorf, Světlana Pavlátová, Detler Richter, Jan Nebeský

Vpravo v údolní stěně hranou ke kruhu. Doleva do středu údolní stěny a ruční spárou na vrchol.

Fróna – Na růžích ustláno VI

25.10.2008

Pavel Henke, Vítězslav Czan, Karel Bělina

Náhorní hranou na vrchol

Fróna – Oltáře útěchy V

26.10.2008

Karel Bělina, Světlana Pavlátová, Detler Richter

Západní hranou na římsu ke kruhu. Vpravo spárou na vrchol.

Fróna – Ledové květy VI

29.12.2008

Jiří Švadleňák - Karel Bělina

Levou údolní hranou přes kruh na vrchol.

Johanův klobouk – Společná řeč IV

25.10.2008

Pavel Henke, Johannes Munde, Vítězslav Czan, Karel Bělina
V jižní stěně širokou spárou na vrchol.

Johanův klobouk – Bez klobouku bos V

2.11.2008

Karel Bělina, Světlana Pavlátová

Vpravo v údolní stěně spárou vzhůru ke kruhu. Stěnou při hraně na vrchol.

Johanův klobouk – Severní spára III

2.11.2008

Karel Bělina, Světlana Pavlátová

Středem severní stěny spárou na vrchol.

Johanův klobouk – Náhorní hrana III

2.11.2008

Karel Bělina, Světlana Pavlátová

Vpravo od Staré cesty hranou na vrchol.

Johanův klobouk – Očištěná III

2.11.2008

Karel Bělina, Světlana Pavlátová

Stěnou vpravo od severní spáry na vrchol.

Johanův klobouk – Mezisváteční VI

27.12.2008

Viktor Kučera - Karel Bělina, Uwe Höfler, Dietrich Schwartz

Vlevo v údolní stěně na stupeň ke kruhu. Při hraně na vrchol.

Loďní trouba – Na vlnách V

26.10.2008

Karel Bělina, Světlana Pavlátová, Ivonne Kradorf, Detler Richter, Jacob Trültzch, Ulrike Schinke, Jacob Zessich, Louis Georgi, Reinhild Kindermann

Levou údolní hranou přes kruh na vrchol.

Stěna veverek – Past na veverky VI

15.11.2008

Karel Bělina, Matěj Kocourek

Od severu při vstupu do Švadleňákova bivaku z pěšiny převíslou stěnou a žebrem k 1. kruhu. Šikmo stěnou doleva ke 2. kruhu. Stěnou na vrchol.

Večernice – Varianta Staré cesty V

15.11.2008

Karel Bělina, Matěj Kocourek

Levou údolní hranou přes kruh na balkón Staré cesty a jí n.v.

Borovička – Poslední rána pendrekem VIIIb

17.11.2008, Karel Bělina (jištěn)

V severní stěně podesty šikmo doleva ke kruhu. Stěnou vzhůru a doleva na malý balkónek a krátce na podvrcholovou plošinu. Starou cestou na vrchol.

Lexikon – Roudnická tombola V

5.12.2008

Karel Bělina, Josef Klůs, Hana Mrkvičková

Ruční spárou téměř až ke kruhu a dále stěnou na vrchol.

Lexikon – Studený kout V

27.12.2008

Karel Bělina, Viktor Kučera, Uwe Höfler, Dietrich Schwartz

Vpravo od cesty „Roudnická tombola“ spárou koutem a výše opět spárou ke slaňovacímu kruhu.

Lexikon – Soumrak dne V

30.12.2008

Karel Bělina, Viktor Kučera

Mezi Čarodějem a levou částí Lexikonu komínem a výše spárou na vrchol.

Lexikon – Náhlý přival V

31.12.2008

Karel Bělina, Alfred Gühne

Z kouta mezi Polednicí, Čarodějem a Lexikonem vzhůru na balkón. Dále převislou ruční spárou na levou část (polovinu) vrcholu.

Lexikon – Severní komín IV

31.12.2008

Karel Bělina, Alfred Gühne

Od severu hlubokým převislým komínem pomocí žebra do zúžení a již zúženým komínem na vrchol.

Lexikon – Severní komín IV

31.12.2008

Karel Bělina, Alfred Gühne

Zprostoru mezi Čarodějem a Lexikonem ruční spárou, výše hlubokým koutem až pod převis, přes něj vpravo na vrchol.

Upozornění:

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovýstupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.

LEZECKÉ STŘÍPKY..

Nový Zéland Deiviny Šišovské

Kdo pravidelně čte Mantanu, toho určitě zaujal článek **Zuzany Deivové Šišovské** (na snímku) z Horoklubu Chomutov s názvem Kolem světa za 156 dní, otištěný na pokračování v loňském roce.

Deivina nezávazně přislíbila několik svých zážitků z její cesty po Novém Zélandu i pro čtenáře CAO News.

Pokud to klapne, určitě se máme na co těšit...

Foto © archiv Z.D.Š.

Hodnotný dárek k vánocům

Ještě před loňskými vánocemi se americký Národní úřad pro letectví a kosmonautiku (NASA) rozhodl prodat tři své raketoplány, Atlantis, Discovery a Endeavour.

Jejich cena, včetně detoxikace, veškerého zařízení a dopravy na místo určení, je 42 miliónů dolarů (kolem 765 miliónů korun).

Pokud se již chystáte rozbít prasátko, zadržte! Ke koupi jsou bohužel oprávněni jen Američané..

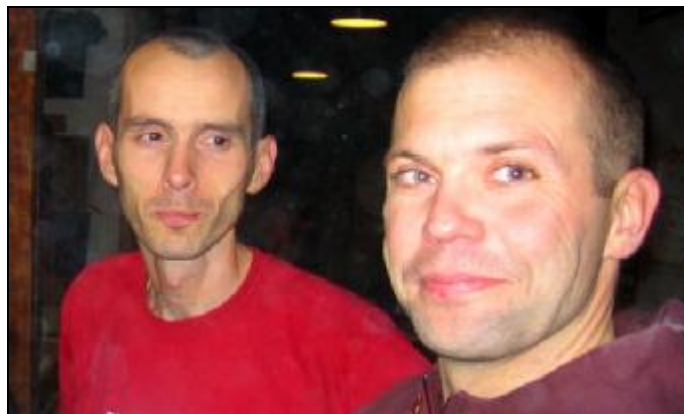
Foto © NASA

NADELMARCH & Co.

Pár vynikajících lezeckých dvojek jsme vám už představili – **Dolní Žleb Company®**, **Pavouk & Pítrš®**, **Špek & Prcaš®** nebo **Buky & Kýsa®**.

Tentokrát přinášíme foto další z lezeckých dvojek par excellens – **NADELMARCH & Co.**

Tvoří ji **Miloš Jehla Jehlička** a **Jarda Maršík ml.**

NADELMARCH & Co. na první přestřelce v Harlemu.
Zleva **Jarda Maršík ml.** a **Miloš Jehla Jehlička**

Foto © 2008 Sponge

Setkání pod Barbarinou

První sportovní výstup na jednu z nejkrásnějších věží Saska Barbarinu, uskutečnili již roku 1905 **Rudolf Fehrmann** a **Oliver Perry-Smith** (na dobové pohlednici snad snímek přímo z prvovýstupu).

A přestože od roku 1975 je již lezení na Barbarinu zakázáno, stále přitahuje pozornost mnoha horolezců. V neděli 28. prosince 2008 si do Papsdorfu a na Pfaffenstein vyrazil i **Hans Nescheida** s manželkou a známými.

Hans měl to štěstí, že stihl vylézt na vrchol Barbariny ještě před jejím uzavřením, někdy v roce 1972. Podle jeho slov od kruhu na konci spáry bylo lezení hodně nepříjemné, protože chyty příliš nebraly a hlavně byly dost solivé. Samozřejmě dnes si svého výstupu, v krátké sedmdesátileté lezecké historii věže, hodně cení..

Hans Nescheida (uprostřed) vzpomíná na svůj výstup na věž Barbarinu v roce 1972..

Foto © 2008 Lenka Chárová

Horolezecké knihy za 1 Kč

V Děčíně a okolí jsou na příkaz bezpečnostního inspektorátu rozprodávány, popřípadě likvidovány, desítky knih. Podle jejich závěrů, není možné knihy skladovat na vrcholech regálů, ale pouze uvnitř.

Tím vznikl problém, jak se zbavit přebytečných svazků. Bylo stanoveno pravidlo, že se k prodeji za symbolickou 1 Kč nabídnou všechny knihy, které za poslední dva roky nebyly nikým zapůjčeny. Na „index“ se tak dostalo i mnoho zajímavých starších knih s horolezeckou tematikou, které se jinak prodávají za ceny v řádu stokorun..

Objevit můžete starší průvodce z Olympie nebo první vydání **Kuchařových** Deseti velkých stěn..

Foto © archiv CNS

Výstupy v oblasti Bürschlických stěn

Karel Bělina

Při prvovýstupu a osazení kruhů do stěn nebyla u cest navržených ke zrušení porušena pravidla pískovcového lezení. Jedná se o tyto výstupy:

Studentská věž	- Vzpomínka na Vlado Tatarku VII
Západní věž	- Cesta pro Radku VII
- Severní komín III
- Štědrá hrana IV
- Levá západní cesta III
- Lupínková hrana VI
- Varianta Západní cesty V
- Pistole k pronajmutí VII
- Rady pro blondýny VI
Lavice	- Levá severní cesta III
- Pravá severní cesta V
- Západní spára V
- Údolní stěna VII
- Rozespálá a snící VI
- Údolní komín II
- Cesta z bivaku V
Větrná věž	- Jihovýchodní cesta VII
- Klid před bouří VII
- Bezvětrí VII
Stěna PK
Špion	- Pozdní vzpoura VII
- Vosí hnízdo II
- Nedělní příhoda VI
- Brány moci IV
- Posunutá hranice III
- Zajatci snů VII
- Cesta přes kulisu III

Jednalo se zde hned v začátcích o pochybení vrcholové komise, neboť výstupy a osazení kruhů nebyly v rozporu s pravidly pískovcového lezení. **Pavel Henke**, člen vrcholové komise, dodatečně oblast prošel a několik výstupů přešel. Neshledal zde žádné vážné pochybení. Proto se dohodl s dalším členem komise, **Jiřím Rosolem**, že se tyto výstupy ponechají a uznají platnými.

Karel Bělina, Povrly

Kletterclub Unter Kaiser na Modříně

Na den přesně rok po ustavující schůzi, v neděli 28. prosince 2008, se vydal ostrovský **Kletterclub Unter Kaiser** za zimním boulderováním na oblíbený Modřín.

Počasí jako víno, tření rovněž tak, není divu, že se dařilo..

Více fotografií najdete na stránkách K.U.K.

Kletterclub Unter Kaiser – seznam členů:

Jan Bednář, Petr Brejtník, Milan Čada, Lenka Drengubáková, Petr Drobek, Zuzana Eliášová, Jan Fajgl, Jan Hofmann, Jaroslav Ježek, Štěpán Kaliba, Jiří Kovařík, David Král, Viktor Kučera, Hana Líbalová, Roman Líbal, Miroslav Mareš, Petr Matouš, Marta Mikanová, Jan Mráček, Josef Nežerka, Lukáš Pešán, Jiří Slezák, Anna Šramková, Pavel Štrobl, Johana Štrobllová, Ivana Tarachaničová a Zuzana Wurstová.

Foto © 2008 K.U.K.

Lezecké šperky

Chcete potěšit svoji přítelkyni (přítele) pěkným a zároveň neobvyklým dárkem? Tuto možnost vám bohatě nabízí firma **Horn's Jewelry**, zabývající se výrobou šperků různých zájmových skupin, zejména horolezců.

V jejím sortimentu najdete řetízky, přívěsky, náušnice, piercing a další šperky ve tvaru maček, cepínů, maglajzpytlíků, karabin, nýtů, smetáčků (!!), jumarů atd., atd.

Vybere si asi každý, viz malá ukázka jejich práce:

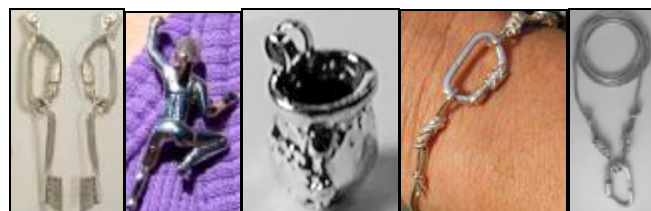

Foto © hornsjewelry.com

Staré kruhy v Ostrově

V loňském říjnovém CAO News jsme pátrali po autorech některých cest v Ostrově, které „zdobí“ staré zrezivělé kruhy. Konkrétně na Stěně veverek, Věži v koutě, Ukryté stěně, Neznámé věži a na Trojhranu.

Jak se nyní ukázalo, tak staré kruhy to zase nejsou - je jim jen málo přes dvacet let.

Autorem těch osmi cest klasifikace VI až VIIIc je **Viktor** a **Richard Kaule**, **Jiří Švadleňák**, **Petr Hojka** a **Petr Bubla**. Cesty vytvořili v letech 1987 až 1988. **Jirka Švadleňák** nám poslal přesné datumy prvovýstupů a jejich původní názvy.

Neznámá věž – Cesta pro Nšo-či VII (v průvodci vedená jako SZ cesta VII); 19.4.1987, Petr Bubla, J. Švadleňák

Neznámá věž – Zelená hrana VII (v průvodci JZ hrana VII); 13.8.1988, Petr Bubla, V.Kaule

Věž v koutě – Cesta návratů VII (v průvodci JV stěna VII); 19.9.1988, Viktor Kaule, J.Švadleňák, P.Bubla

Trojhran – Totem přátelství VII (není uvedena v žádném průvodci); 20.9.1988, Viktor Kaule, P.Bubla

Trojhran – Vyhledka z bivaku VII (není uvedena v žádném průvodci); 19.9.1988, Jiří Švadleňák, P.Bubla, V.Kaule

Ukrytá stěna – Cesta hřmíciích vod VIIIc (v průvodci Hladká stěna VIIb); 27.9.1988, Viktor Kaule, J.Švadleňák, P.Bubla

Stěna veverek – Bivakový kout VII (není uvedena v žádném průvodci); 10.10.1988, Richard Kaule, Petr Hojka

Ukrytá stěna – v průvodci vedena jako Údolní cesta VI. K této cestě se nikdo nehlásí. Po několika přeletech a dohodě je nutné opravit klasifikaci na stupeň VII.

Kruhy působí mnohem starším dojmem, nežli jim ve skutečnosti je. Některé se nepodařilo už vůbec rozpohybovat..

Karel Bělina k tomu napsal:

„Všechny cesty jsem přešel a klasifikace odpovídá skutečnosti, avšak kruhy je nutné vyměnit. Po dohodě s **Viktorem Kaulem** a **Jiřím Švadleňákem** vyměním tyto nefunkční kruhy za nové.“

Foto © 2008 Viktor Kučera

Těšení se na léto

Také vám už ta zima leze krkem? Ale jo, běžky, prkno, brusle, to všechno je prima, ale ostrý paprsky na holých zádech, vyhřátá skála a vůně borovic.. vy se netěšíte?

Foto © archiv Jaroslava Jeremy Dunovského

Říjnový Kalymnos

V polovině října loňského roku si odjeli prodloužit lezeckou sezónu **Jiří Prca\$ Slavík**, **Pavel Pavouk Černý** a další lezci.

Pavouk mezi krápníky..

Foto © archiv Pavla Černého

Mulholland Drive

Ve čtvrtek 4. prosince 2008 se stále neskutečně dobře lezoucí **Tomáš Švišť Pilka** postaral o zřejmě nejtěžší boulder v celých Chříbech. Nazval jej **Mulholland Drive** podle stejnojmenného filmu **Davidy Lynche** a jeho klasifikace je **8A**. Boulder se nachází na nejznámější chříbské pískovcové věži Kozlovi. Zde je jeho popis:

„Začátek ze sedu jako *Fialka*, pak doprava do nástupového chytu *Spodřákovníku* a tím do *Podkovy*.“

Mimochodem, pokud budete hledat návod, jak tento super boulder zdolat, zkuste se podívat na onen poněkud zneklidňující Lynchovo film z roku 2001, oceněný Zlatou Palmou za nejlepší režii. Třeba se vám to pak snáze podaří..

Foto © Hollywood

Žádost o spolupráci

Lezecký průvodce Tisá, Rájec, Sněžník z roku 2006 (na obrázku) je již od poloviny minulého roku vyprodán. Rozdíl v ceně dotisku a rozšířeného vydání je minimální, proto bychom chtěli vydat na jaře druhé doplněné vydání, které bude obsahovat hodně nových cest.

Uvítám jakékoliv návrhy na doplnění, připomínky ke starému průvodci a informace o nových, dosud nenahlášených prvovýstupech.

Díky, **Jiří Rosol**

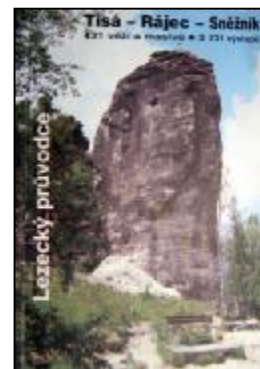

Foto © archiv CNS

Nová sexy kérka příslušnice CAO Děčín

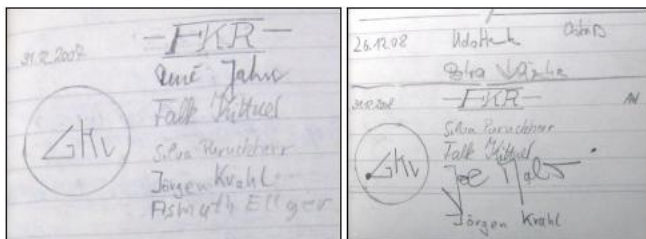
Pohotoví paparazi zachytili velice pěkné nové tetování jedné členky CAO Děčín. Její jméno odmítá prozradit. Napověděl pouze, že se jedná o držitelku loňského výškového rekordu..

Foto © neznámý paparazi

Silvestr GKV u Sporného potoka

Horolezci z německého lezeckého klubu **FKR - GKV** pořádají v téměř nezměněné sestavě pravidelný silvestrovský výstup na Věž a Stěnu Sporného potoka, stojících těsně u hranic pod Děčínským Sněžníkem. Inu, tradice je tradice..

Vlevo zápis z 31.12.2007, vpravo z 31.12.2008..

Jen tak mimochodem – díky velkým mrazům letos Sporný potok téměř celý zamrzl..

Sporný potok z větší části pod ledem.

Foto © 2009 Sponge

Van der Graaf Generator v Praze

22. ledna vystoupí v Praze další legendární britská art-rocková skupina **Van der Graaf Generator**. VGG se v průběhu let několikrát rozpadli a měnilo se i obsazení jednotlivých nástrojů. V Praze by však měli zahrát v původní sestavě z roku 1968.

Foto © archiv VGG

Povídání (nejen) o Anglii

Nečekaná a milá návštěva dorazila na lednovou schůzi horolezeckého klubu CAO Děčín. **František Hochwalder** a **Martin Červenka** jsou známí prvovýstupci zejména z Labáku a samozřejmě stále výborní lezci. Máty vyprávěl hodně zajímavé příhody z lezení v jeho nynějším působišti Anglii, Fany neméně napínavé historky od vody. Pěkně ten večer plynul..

Zleva František Fany Hochwalder, Martin Máty Červenka a Pavel Pavouk Černý. Tahle jména zná každý návštěvník Labáku..

Foto © 2009 Sponge

Štědrodopolední Ptačí stěny

Utéci na chvíli od všeho toho vánočního shonu, urychlit těšení se na Ježíška anebo jen se trochu protáhnout a setkat s několika přáteli, to všechno mohla být motivace pro účastníky Štědrodopoledních Ptačích stěn, 24. prosince 2008. Ve skalách pod Bukovou horou poklábosili u mohutné vaty v bivaku, vylezli alespoň na dvě věže a ozdobili stromeček pro zvířátka (nic skromného – **Franta Žid** donesl celý pytel voňavého sena!).

Karel Bělina, Jiří Chára, Petr Jícha, Josef Klūs, Hana Mrkvičková, Michaela, Diana a Pavel Randákoví, Václav Švec, František Žid.

Foto © 2008 Sponge

Nové značky v Dolním Žlebu

Již několikrát různě deklarovaná přání všech bydlících v Dolním Žlebu vyjadřují od konce loňského roku i série nových zákazových tabulek porůznu umístěných po obci. Není to nikterak uvedeno, ale některé z nich se týkají hlavně nás, horolezců.

Jednotlivé požadavky rozhodně nejsou nějakým významným omezením svobody návštěvníků Dolního Žlebu a všechny začínají velice slušně slůvkem „prosíme“..

Připojujeme se k těmto prosbám i my. Buďme více ohleduplní k domorodcům a nepokažme si stále ještě velice dobré vztahy s nimi. Byla by to škoda především pro nás..

Foto © 2008 Sponge

Lezečky Adidas

Tyhle lezečky, to už je legenda. Pohodlná bota, kotníčkový stříh, kvalitní guma a značka Adidas. Právem je na ně jejich majitel **Jarda Uher** hrdý a není divu, že ostatní lezci mu je závidí.

Tenhle stylový model už jen tak někdo nemá..

Foto © archiv CŇS

XIX. ročník Vánoční Bořně

Tahle akce snad ani nemohla začít lépe. V předvečer jejího konání totiž zavolal **Václav Širl** (na snímku z předloňského ročníku). Trocha černého humoru, zdravice všem účastníkům a omluva, že letos sice vynechává, ale srůstá dobře..

Další průběh už byl víceméně standardní. V sedm ráno sraz na hlavním nádraží v Děčíně, další účastníci přisedali na trase. Ani letos nechyběl cestovní vánoční stromček **Jardy Uhra**, cukroví i malé dárečky.

V Bílině Kyselce dobrá zpráva – nádražní restaurace bude odpoledne otevřená. Hned se ke kopci šlape veseleji..

V čele družiny smělé vykračuje trojice nedočkavých lezců z HOSPULU. Zleva **Jiří Kail**, **Jan Pácha** a **Daniela Drobná**.

Solidní lezecké počasí natáhlo většinu na jih. Lezli se nejnámější a nejlezenější cesty, jen pár lidí zvolilo sever či Biskupské spády. Závěrečné cesty patřily Větrné věži, dělající odjakživa čest svému jménu.

V podvečer se vracíme do Kyselky, kde už známý **Climbing Club Dubí** v mohutné sestavě drží místa. **Dan Hölzl** potěšil sladkým dřevem, o které se pak střídalo hned několik hráčů.

Horoklub Chomutov šel příkladem a zaplnil taneční parket. Když přišli i poslední lezci ze stěn, nebylo již v lokále téměř k hnutí a někteří se holt museli k sobě trochu smrsknout..

Jedna z posledních letošních akcí se pomalu chýlí ke svému závěru. Kolem stolů už se však spřádaly plány nové. A že přitom pivo teklo proudem, asi už není třeba dodávat..

PS. Přeci jen se jedna věc vymkla zaběhlému standardu – odjeli jsme zatím nejčasnějším vlakem v celé devatenáctileté historii. Možná i to je důvod, proč si toho tentokrát tolik pamatujeme :o)

Foto © 2008 Daniela Drobná a Sponge

Dvě aktuality z Bořně

Ve dnech 3. až 4. ledna 2009 proběhlo zimní táboření na Bořni. Perfektní podmínky! Ráno 3.1. bylo -12°C ! Přes den to sice polevilo, ale hned po západu slunce opět naskočilo na -8°C . Velký oheň a teplé oblečení nám bylo oporou. Nikdo neumrzl, i když někteří spáči u ohně k tomu neměli daleko. Po raním úklidu jsme se rozjeli do svých domovů.

Horolezci z HO Bořeň Bílina provedli ve dnech 3. a 10. ledna 2009 brigádu na Bořni. Byl vyřezán pravý a levý jižní amfiteátr od křovin a náletových dřevin. Nádherně to tam prokouklo.

Ladislav Vörös, předseda HO Bořeň

Foto © Zdeněk Vaishar

Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)

Vybrali kamarádi z klubu :o)

VÝROČÍ

LEDEN 2009

- 5.1. **Petr Pudil**, CAO Děčín
6.1. **Veronika Vaisharová**, Děčín
13.1. **Karel Bělina**, LK Sněžník
22.1. **Michal Zavřel**, CAO Děčín
23.1. **David Dáda Nehasil**, HO Boletice
25.1. **Lucie Urxová**, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší..

-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 17.1. **Zlatá lyže Lužických hor** - závod na lyžích v klasice, místo konání Polevsko, kontakt Honza Šmíd, tel. 604375303, www.skipolevsko.estranky.cz
- 17.1. **Memoriál Radky Machové** - závod v běhu na lyžích – klasika, místo konání Nové město v Krušných horách, kontakt www.lkslovan.cz
- 18.1. **Krušnohorská „30“**, závod v běhu na lyžích – klasika, místo konání Nové město v Krušných horách, kontakt: lkslovan.cz
- 24.1. **Ruská sibiř** – MTBO, www.bakovdevils.cz
- 25.1. **V. Bor Cup** – měřený OB, www.ok-bor.cz/borcup
- 31.1. **Lužická „30“** - závod v běhu na lyžích – klasika, místo konání Polevsko, kontakt Honza Šmíd, tel. 604375303, www.skipolevsko.estranky.cz
- 7.-8.2. **Krakonošův trek** – závod v Krkonoších, www.krakotrek.wz.cz
- 7.2. **Ve stopě středoevropské „50“**, turistika na běžkách, Vysoké nad Jizerou, kontakt Ilona Škálová tel. 724648694, www.vysokenadizerou.cz
- 7.2. **Lyžařský OB** – Nové město v Krušných Horách, www.tojnar.cz
- 8.2. **VI. Bor Cup** – měřený OB, www.ok-bor.cz/borcup
- 14.2. **Polevské štafety** (muži 3x10 km, ženy 3x5 km), závod na lyžích v klasice, místo konání Polevsko, kontakt Honza Šmíd, tel. 604375303, www.skipolevsko.estranky.cz
- 22.2. **VII. Bor Cup** – měřený OB, www.ok-bor.cz/borcup
- 22.2. **SKI Adventure** – LOBy v Novém Městě na Moravě, www.ski-adventure.cz/2009/

V příštím čísle CAO News

Vyhodnocení roku 2008
Stihne-li se to, pak Nový Zéland **Deiviny Šišovské**
Další informace o zajímavých Horám zdarech!
Obvyklá várka nových prvovýstupů na šutru i pískovci
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo **CAO News** vychází již 11.2.2009!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Děčínští jeskyňáři mají internetové stránky. Poprvé v historii mají jeskyňáři ze základní organizace České speleologické společnosti 4-03 Labské pískovce svůj web. Budeme zde informovat o své činnosti, nových objevech a podzemních zajímavostech z Děčínska a Labských pískovců. Najdete zde informace jak o přírodních pseudokrasových jeskyních, tak o historickém podzemí z oblasti. Na stránkách je i kontaktní mail pro případné zájemce o jeskyňářství, které je na rozdíl od sousedního Saska na České straně Labských pískovců bohužel značně oslabené. Nenechme Sasům všechny lochy! Stránky jsou k máni na adrese: <http://pseudokras.wz.cz>. **Jarda Kukla**, Rot Sport
- **Petr Jicha** odhaduje, že objednávky na inovovaná klubová trička by se mohly začít přijímat už někdy v březnu. Na novém designu se už pracuje...
- Stručnou KTZ poslal **Josef Pepíno Maraczi**: „*Pane Cháro, vy jste mi dali.. Padám k ránu na hubu, neb jsem si četl v CAO News č. 78 z ledna 2006, kde mi potěšil text „Hory, ženy a skály“ od Marcela Lukiniče z Vancouveru. Text je plný optimismu, byť jeho oba rodiče v roce 1950 tragicky zahynuli.. S Marcelem si 1x měsíčně volám. Přeji hodně síly a odvahy..“*

Heslo na tento měsíc:

**Tak dlouho se chodí číst na záchod,
až se celé CAO News přečte..**

Šťastné návraty přeje za celou redakci **CAO News**

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 4. ÚNORA 2009
V RESTAURACI NA KOCANDĚ.

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!